

Vánoční příběh

Bydlím v malém přístěnku v Betlémě. Bydlím tu s jedním volem, ale jinak je to dobrý kámoš. Budu vám vyprávět, co se nám jednou stalo: byla noc, kámoš už dávno spal, ale já jsem pořád nemohl usnout, protože byl venku velký rámus. My totiž bydlíme vedle hostince a tenhle tejdén se tam ubytovalo opravdu hodně lidí. Najednou zavržaly dveře a vešli nějakí dva lidé. Muž a žena. Taková drzost, ani nezačlepal. Chvilí se o něčem bavili, a pak šli spát, a protože už jsem byl unavený, usnul jsem taky.

Ráno jsem se probudil, kámoš pořád spal a mně se taky ještě nechtělo vstávat, tak jsem si řekl, že budu ještě spát. Když už jsem skoro spal, probudil mě nějaký řev, ale takový divný řev. Pak mi došlo, že někdo brečí. Ta žena se skláněla nad naší snídaní, ve které někdo brečel. Přišel jsem blíž, abych se podíval. Žena se na mě usmála. Podíval jsem se na naši snídaní a tam ležel takovej malej človíček, kterej pořád křičel, brečel a máchal kolem sebe ručičkami. Došel jsem vzbudit svého ká-

moše vola a řekl jsem mu, aby se šel taky podívat. Přišli jsme zpátky k naší snídaní. Když jsem stál před tím človíčkem, sklonil jsem se, abych na něj viděl líp. Ten človíček najednou přestal brečet, koukl na mě a zatahal mě za ucho. Dost to bolelo, ale on se začal smát. Řeknu vám, některý lidi maj ale divnej smysl pro humor.

Večer začal bejt kolem našeho přístěnku velký rámus. Pak někdo zaklepal. Ten pán, kterej tu teď s náma bydlel, došel otevřít a k nám domů se přivalil dav lidí. Nechápu, jak se sem mohli vejít. Všichni něco říkali, takže byl slyšet jenom šum, ale přece

jenom jsem něco zaslechl: říkali, že se tu měl narodit nějaký král a spasitel, že se mu přišli poklonit a přinesli mu dary. Těch lidí bylo fakt dost. Už byla noc a já jsem byl unavenej, ale ty lidi pořád nechtěli odejít. Nakonec přece jen odešli a já jsem šel spát.

Dlouho byl zase klid, asi až za týden zase někdo zaklepal na dveře. Byli to tři muži. Dva byli bílí, ale ten třetí byl černý jako hlína. Tihle muži taky říkali něco o narození krále, a že se mu přišli poklonit a že mu přinesli dary: zlato, kadidlo a myrhu.

Druhý den přišel hostinský pro mýho kámoše, že prej potřebuje

s něčím píchnout. Když vůl večer přišel, řekl mi, že se ve městě povídá, že prej náš král Herodes nechá zejtra popravít všechny kluky, kterejm ještě nebyly dva roky. Ty dva lidi už si toho asi taky všimli, protože byli dost nervózní. Sbalili si všechny věci a ještě tu noc utekli. Zajímalo by mě, kdo je ten král, protože ten preck, co mě tahal za ucho, to určitě být nemůže. Zase jsme byli sami.

Ráno mě probudil nějaký křik a pláč na ulici. Najednou vtrhli nějakí dva muži k nám domů. To už byla poslední kapka, teď jsem se opravdu naštvál, copak nemůžu mít trochu soukromí?! V poslední chvíli jsem si ale všiml, že mají velké meče a radši jsem couvnuł zpátky. Chvilí chodili po našem přístřešku a do všeho kopali, a pak zase odešli.

Že by to přece jenom byl ten preck, koho hledaj? Že by to přece jenom byl on, z koho má Herodes tak nahnáno? Že by to přece jenom byl ten budoucí král a spasitel? Konečně mi to začíná docházet, no nevíte se, že mi to trvalo tak dlouho, vždyť jsem osel. *uzi*

Vosková srdíčka

Použité voskové pastelky v co nejpestřejších barvách zbavíme obalu a rozlámeme je na co nejmenší kousky. Naplníme jimi připravené silikonové formy po okraj. Můžeme plnit i mímě nad okraj, jelikož po rozehrátí zaplní vosková hmota i prázdná místa, kde byl původně vzduch. Pokud budeme záměrně vrstvit voskovky do pásů, vytvoříme tak zajímavé barevné kombinace.

Troubu předem zahřejme asi na 120 stupňů. Teplotu lze upravit dle typu trouby. Poté do zahřáté trouby vložíme formu s voskovkami. Pečeme, dokud se všechny voskovky neroztopí. Místnost by měla být kvůli výparům dobře větrána. Po roztope-

ní vyjmeme opatrně s rukavicí na ruce za asistence dospělého formu s roztopenými voskovkami ven z trouby a umístíme ji na dřevěnou desku nebo na rošt sporáku. Srdíčka vyjmeme z formy až po jejich dokonalém zchladnutí. Lze je použít jako dekoraci, dárek anebo jimi provádět duhové kresby na větší formát papíru. Voskovky lze takto recyklovat i několikrát.

Tip

Před zchladnutím hmoty lze opatrně vložit do měkké hmoty smyčku provázku, jež po zatvrdnutí vytvoří očko na pověšení nebo uchycení.

Jak si vyrobit malý vánoční svícen

Připravíme si staré céděčko a čajovou svíčku a rozehrějeme tavící pistoli. Nastříháme si z barevného papíru nějaké vánoční tvary například hvězdičky nebo stromečky atd. Vezmeme tavící pistoli a čajovou svíčku nalepíme do středu céděčka a poté nalepíme i vánoční tvary. A svícinek je hotový.

*Hana Schovánková
a Tereza Studničková*

Vánoce u Rumcajsů

A bylo o Vánocích na třetí rok. Hned ráno zaslechli Rumcajs s Mankou od Jičina velké tlučení. „V Jičíně už zabíjejí kapry,“ povídá Manka. „To aby ses, Rumcajsi, taky vypravil pro rybu.“

Rumcajs ale zavrtěl hlavou: „Já bych letos radši černého kubu. To je pravé loupežnické jídlo na štědrú večeři. Loni si ho nemohl dopřát ani knížepán.“ Manku jako by v tu chvíli posedla jiná chuť.

„Rumcajsi, mně se jazyk krouťí do kornoutku zrovna jen na rybu.“ A tak si Rumcajs vysadil synka Cipíška na rameno a vydali se k vodníku Volšovečkovi pro kapra. Místy bylo holo a kluzko, místy hluboký sníh. A nejhůř u rybníka nad stavidlem. Vítr tam navál závěj na zmrzlou strouhu.

Vtom Cipíšek, protože byl výš, povídá: „Někdo v té závěji leží.“ Byl to takový kulatý chlapek, převaloval se na břicho jako na kolíbce a ne a ne se zvednout. „Já tě znám,“ povídá Rumcajs, „ty jsi jičínský krupař Kastl. A co tu děláš?“

„Vyšel jsem si, aby mi v žaludku správně odlehlo před večeří, a teď tohle,“ heká Kastl.

Rumcajs s Cipíškem zvedli Kastla ze závěje a postavili ho rovně na nohy. A krupař už šmejdí po všech kapsách, aby se jim odměnil. Neshledal v kapsách víc než pár hrstí krup, jak mu tam napadaly, když stál u pultu. „Víc u sebe nemám,“ řekl Kastl.

„Nech tak, stejně bychom nic nevzali,“ povídá Rumcajs, ale vtom už mu krupař vsypal kroupy do kapsy u kordofánské kazajky. Potom se Kastl hrnul dál směrem k Jičínu.

Rumcajs s Cipíškem došli jen k rybníku a zaťukali na stavidlo. Volným očkem v ledu vyjel z vody vodník Volšoveček. „Co byste rádi?“

„Kapříka, Mance na něj přišla chuť, a aby bylo co smažit k štědré večeři,“ poprosil Rumcajs.

Volšoveček na to neřekl ani slovo, vjel pod led a za chvíli podává Rumcajsovi kapra. „Tumáš.“ A hned zase zpátky pod led, a voda v rybníce jako by o slzu stoupla. Rumcajs si srovnal krasavečka kapra do náruče a nese ho domů.

Cipíšek se mu přidal k boku. Ale jak jdou, Rumcajsovi pořád připadá, jako by se za ním někdo díval. Ohlídně se, a na stavidle sedí vodník Volšoveček a tlapkou mává kaprovi na rozloučenu.

„Krucíš, já se neměl ohlízet,“ povídá Rumcajs.

Když došli k jeskyni, Rumcajs pro tu chvíli usadil kapra do studánky a na stružku přihrábl hrázku z křemílků, aby nemohl uplavat.

„Máš ho ve studánce, Manko,“ vzkázal po Cipíškovi. Ale sám postává nad studánkou, v srdci ho tíží závažíčko, a pořád vidí Volšovečka, jak sedí na stavidle a mává kaprovi na rozloučenu. A bůhví jak se to tak Rumcajs nešikovně otočil na patě! Hrázka z křemílků se rozvalila a kapří krása plyne strouhou pryč do rybníka. „Já nešika!“ křikl vesele Rumcajs na celý Řáholec.

Když to doma pověděl Mance, Manka řekla: „Dobré srdce není zadarmo. Nás to stálo štědrú večeři.“

„Nevyvedla se nám ta rybi po pansku,“ usmál se Rumcajs, „tak si uděláme poutivou loupežnickou.“ Uhodil rukou o kapsu u kazajky a v kapse se ozvou kroupy od Kastla. Přesypaly se a zacinkaly málem jako zvonky.

„Aleluja,“ povídá Manka, „k štědré večeři bude kuba z krup.“ „Glória, maštěný kuba s houbama!“ zazpíval Cipíšek. Rumcajs vyklopil kroupy z kapsy a hned stavěli hrnec na ohniště. Našla se palička česneku, za nehet pepře, za dva soli i jiskřička jezevčího sádla. Jen houby nebyly. Jen houby pořád chyběly. Nebyl jich v celé domácnosti ani lupínek.

„Jako loni na jičínském zámku,“ povídá Rumcajs. „A bez hub je kuba jen marnost.“

Vtom vběhne do jeskyně veverka. Přichytila se drápkem Mančina kolena a složila jí do klína plnou náruč hub. „Už chvíli se dívám na tu vaši trampotu tamhle z borovice,“ řekla. „A tak vám něco nesu ze své zimní špajzky. Tuhle jsou hříbky a tuhle křemenáče, aby byl kuba správně dočerna.“

Rumcajs, než sáhl pro kudlu, aby to veverčí nadělení pokrájel do rendlíku, ještě povídá: „O to je na tom loupežník líp než knížepán, že má veverka za dobrou přítelkyni.“

Potom vařili kubu: z Kastlových krup, soli, pepře, jezevčího sádla a veverčího nadělení. Vonělo to až do jičínského zámku. A když toho černého kubu snědli, zazpívali si stručnou loupežnickou koledu:

*Vylétla na nebesa
vlasatice kometa,
měsíček tam trousí hvězdy,
kometa je zametá.*

Václav Čtvrtek

Černá vrána

Jan Čarek

Krákorala černá vrána
krákala na havrana:
„Milý strýčku havrane,
kdy už jaro nastane?“

Ťukám, ťukám zobákem,
abych probudila zem.
Ťukám, ťukám do sněhu,
bez jídla a noclehu.“

Ťukej, ťukej, milá vráno,
jaro přijde – možná ráno.

Štědrý večer

Štědrý večer už je tady,
sníh se snáší do zahrady,
na stromečku svítí svíčky,
vyhlížíme andělíčky.
Mají sáně s párem koní,
rolničky jim pěkně zvoní.
Uhánějí bílou plání,
Vezou všechna lidská přání:
pytel štěstí, náruč lásky,
žádný stesk a žádné vrásky!

(básnička s přáním)

Až zazvoní zvoneček

Až zazvoní zvoneček,
rozsvítí se stromeček,
malý dárek rozbalte si
a na všechny vzpomeňte si.
Pak vykročte krokem
za tím novým rokem.

(básnička s přáním)

Sněží

Jindřich Studnička

Sněží až to zebe,
padají vločky z nebe,
všechny se rády točí
na větrném kolotočí.
Když dopadnou na zem,
všude je bílo rázem.

Netradiční vánoční výzdoba – zlaté koule

Vezmeme si zlatý papír a kružítkem uděláme osm kružnic. Tam kde se nachází střed kružnice tam přehneme jednu stranu. Druhou stranu také přehneme ke středu kružnice, ale tak aby nám vznikla špička. Poté přehneme i třetí stranu. Přehnuté strany otevře-

me a z venkovní strany je potřeme lepidlem. Potom slepíme čtyři kolečka k sobě a tak nám vznikne horní část koule. Dále slepíme další čtyři kolečka k sobě a tak nám vznikne dolní část koule. Pak slepíme horní i dolní část dohromady a koule je hotová. ts